

ПОКАЗНИКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В МІЖНАРОДНИХ РЕЙТИНГАХ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ

асист. **Омельяненко В.А.**, студент гр. Е-01 **Туренко Ю.О.**

В умовах економічної глобалізації та інтернаціоналізації важливе значення становить визначення місця країни на міжнародних ринках та ступінь їх конкурентоздатності.

Міжнародна конкурентоспроможність країни – це здатність країни створити таке національне бізнес-середовище за умов вільного справедливого ринку, в якому вітчизняні товаровиробники можуть постійно розвивати свої конкурентні переваги, займати й утворювати стійкі позиції на певних сегментах світового ринку [1]. Таким чином, визначальним чинником конкурентоспроможності національної економіки є наявність умов для формування стійких конкурентних можливостей вітчизняних виробників на внутрішньому ринку, за рахунок якісних продукції та послуг, які зможуть конкурувати з імпортованими товарами.

Оскільки визначення рівня конкурентоспроможності країн можливий лише у порівняльному аспекті, необхідним є достатньо повна система показників, яка відображає її стан. Основним засобом узагальненої оцінки конкурентоспроможності країн є індекс глобальної конкурентоспроможності (GCI), запропонований у 2004 р. для Всесвітнього економічного форуму професором Колумбійського університету Ксав'є Сала-і-Мартіна (Xavier Sala-i-Martin, Columbia University). Зазначені методики розрахунку показників конкурентоспроможності передбачають визначення місця країни в загальному рейтингу конкурентоспроможності [2]. За даним рейтингом Україна у 2012-2013 рр. займала 73 місце із 144 країн, з показником рівним 4,14; та поступається Росії з показником 4,2 (67 місце), а також Туреччини, Польщі, Словенії та іншим. Найкращий показник у Швейцарії (5,72).

Нажаль, на сьогоднішній день основою конкурентоспроможності економіки України залишаються традиційні чинники, пов'язані з використанням недозавантажених виробничих потужностей, сприятливою світовою кон'юнктурою на базові низько-технологічні та середньо-технологічні категорії товарного експорту України, відносно дешевою ресурсною базою та низькою вартістю робочої сили. Слід відзначити, що динаміка агрегованого глобального індексу конкурентоспроможності, як показника сталості рівня економіки, за його складовими, відбиваючи їх низький рівень у порівнянні з іншими країнами, водночас демонструє стабільність показників у період з 2005 по 2012 роки і навіть слабкі ознаки поживлення у 2011–2012 роках. Це є певним досягненням в умовах значно нестабільного зовнішнього середовища України. Серед регіонів України найбільш конкурентоспроможними є м. Київ, Дніпропетровська та Донецька область, найменші показники мають Херсонська та Кіровоградська область.

Рис. 1 – Динаміка індексу глобальної конкурентоспроможності України

Тенденції зміни показників макроекономічного стану і GCI країни разом додатково демонструють нетривалий характер впливу негативних наслідків світової фінансово-економічної кризи на стан економіки України і її здатність до відносно швидкого врівноваження, хоча б на низькому рівні ВВП і сукупних витрат в економіці [3].

Для підвищення конкурентоздатності національної економіки у міжнародних рейтингах, Україна має впровадити ефективну програму направлену на досягнення сталого економічного розвитку країни, запроваджувати програми досягнення НТП, стимулювати інноваційний розвиток, забезпечити підвищення якості життя, як у соціальному, так і в екологічному плані, забезпечити технічну та технологічну модернізацію, надавати державну підтримку розвитку підприємництва та встановити справедливі форми регулювання діяльності економічних суб'єктів, задля поліпшення бізнес-клімату та покращення внутрішньої конкуренції.

В свою чергу поліпшення внутрішньої конкурентоздатності призведе до поліпшення загального стану як економічного сектору, так і більш інтенсивного розвитку соціальної сфери. Таким чином, сукупність всіх факторів призведе до суспільного прогресу країни, що відобразиться на економічних відносинах з іншими країнами та на конкурентній здатності України на міжнародному ринку.

1. Антонюк Л.Л. Міжнародна конкурентоспроможність країн: теорія та механізм реалізації :Монографія / Антонюк Л.Л. – К. : КНЕУ, 2004. – С. 104-105.

2. Любохинець Л.С. Макроекономічний аналіз глобальних індексів рейтингової оцінки конкурентоспроможності національної економіки. / Л.С. Любохинець, Л.М. Бабич. – Вісник Хмельницького національного університету. – 2010. – № 3. – Т. 3.

3. Звіт про конкурентоспроможність регіонів України 2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу:http://www.feg.org.ua/docs/FEG_report_2012_body_ua_20.11.2012.pdf

4. Державна служба статистики України. Офіційний сайт. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О.Ф., м. Суми, 6-8 травня 2014 р.: у 2-х т. / За заг. ред.: О.В. Прокопенко, О.В. Люльова. - Суми : СумДУ, 2014. - Т.2. - С. 117-119.